

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

87.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 8-го Нолбра. — 1846 — Wilno. PIĄTEK, 8-go Listopada.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 2-го Нолбра.

Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія донесъ Правительствующему Сенату, что, возвратясь въ С. Петербургъ, овъ, съ Высочайшаго соизволенія, вступилъ въ управленіе Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія.

— По осмотрѣ Управленія Государственныхъ Имуществъ въ некоторыхъ губерніяхъ, Г. Министръ Государственныхъ Имуществъ, возвратясь въ С. Петербургъ, донесъ о семъ Правительствующему Сенату, во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, изъясненнаго въ рапортѣ его отъ 5 Августа сего года.

— Государь Императоръ, по представленію Главнаго Попечителя Императорскаго Человѣколюбиваго Общества и Предсѣдателя Совѣта оного, Митрополита Антонія, въ 15-й день Октября соизволилъ Высочайше утвердить Дѣйствительнаго Члена Совѣта, Тѣлваго Совѣтника, Сенатора Князя *Ширинскаго-Шихматова*, Помощникомъ Главнаго Попечителя означеннаго Общества.

Извѣстія съ Кавказа.

7-го Октября.

На Правомъ Флангѣ Кавказской Линіи, 3-го Сентября, партія хищниковъ въ 200 человекъ, подъ предводительствомъ известнаго разбойника *Асланъ-Бека Безрукова*, переправилась черезъ Лабу между Ахметовскимъ и Шалаховскимъ постами, съ намереніемъ сжечь заготовленное казаками сѣно. Часть гарнизона Шалаховскаго укрѣпленія, подъ начальствомъ Поручика *Воронаева* и Хорунаго *Осминникова*, сдѣлала вылазку, и стремительно атаковавъ неприятеля, опрокинула его. Въ то же время Военскій Начальникъ Ахметовскаго укрѣпленія, Штабсъ-Капитанъ *Грушецкий*, выслалъ часть пѣхоты и казачковъ, для занятія лѣса на переправѣ черезъ Лабу. Неприятель, видя, что путь отступленія его отрезанъ, съ ожесточеніемъ атаковалъ команду; но, получивъ сильный отпоръ, бросился поспѣшно въ Лабу, оставивъ на мѣстѣ 4 тѣла. Самъ же предводитель партіи, *Асланъ-Бекъ Безруковъ*, придавленный убитою лошадию, въ тотъ же день умеръ. Съ нашей стороны убитъ 1, ранены 5 нижнихъ чиновъ и Хорунаго *Осминникова*.

7-го Сентября, партія въ 300 человекъ конныхъ изъ племени Теюшебъ, подъ предводительствомъ *Кали-Гирея-Харуцѣева*, переправилась также черезъ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 2-go Listopada.

P. Minister Narodowego Oświecenia zawiadomił Rządzący Senat, że wróciwszy do St. Petersburga, objął na powrót, za Najwyższem zezwoleniem, zarząd Ministerium Narodowego Oświecenia.

— Po obejrzeniu Zarządu Dóbr Państwa w niektórych guberniach, P. Minister Dóbr Państwa, wróciwszy do St. Petersburga, zawiadomił o tém Rządzący Senat, w skutek Najwyższej woli, wymienionej w jego raporcie z d. 5 Sierpnia roku bieżącego.

— Jego CESARSKA MOŚĆ, w skutek przedstawienia Głównego Kuratora CESARSKIEGO Filantropicznego Towarzystwa i Prezesa Rady tegoż Towarzystwa, Metropolity Antoniego, d. 15-go Października raczył Najwyżej utwierdzić Rzeczywistego Członka Rady, Radcę Tajnego, Senatorsa *Xięcia Szaryńskiego-Sychmatowa*, Pomocnikiem Głównego Kuratora rzeczzonego Towarzystwa.

WIADOMOŚCI Z KAWKAZU.

Dnia 7 października.

Na prawem skrzydle linii Kaukaskiej, 3 Września, partya rabusiów od 200 ludzi, pod wodzą znanego bandyty *Aslan-Beka-Bezrukowa*, przeprowiła się przez Labe między posterunkami Achemetowskim i Szałachowskim, w zamiarze spalania przygotowanego przez Kozaków siano. Część załogi warowni Szałachowskiej, pod dowództwem porucznika *Woronpajewa* i Chorążego *Owczynnikowa*, zrobiła wycieczkę i dzielnie wpadłszy na nieprzyjaciela, zmusiła do odwrotu. Jednocześnie wojenny naczelnik Achemetowskiej warowni Sztabs-Kapitan *Gruszecki*, wystawił część piechoty i Kozaków dla zajęcia lasu na przeprawie przez Labe. Nieprzyjaciel widząc, że odwrot mu jest przecięty, ze wściekłością atakował komendę, lecz spotkawszy silny odpor, rzucił się z pośpiechem do Laby, zostawivszy na miejscu czterech trupów. Sam zaś herszt partyi, *Aslan-Bek-Bezrukow*, zgnieciony pod zabitym koniem, tegoż dnia ducha wyzionął. Z naszej strony zabity 1, ranionych 5 żołnierzy i nadto chorąży *Owczynnikow*.

Dnia 7 Września, banda od 300 jeźdźców z plemienia Tejuszeb, pod dowództwem *Kali-Gireja-Charuczszewa*, przeprowiła się również przez Labe i napadła na miesz-

Лабу и напала на жителей, находившихся на полевых работах у станции Тенгинской. По сигнальным выстрелам пикетов, 1½ сотни казаков выехали из станицы и поддержанные одним взводом Ставропольского Егерского полка с одними орудиями, обратили неприятеля в бегство. В то же время другой взвод сего же полка, потянувшись вдоль Лабы, занял переправу и встретил бегущих Горцев, которые претерпели сильное поражение и были преследованы войсками нашими за Лабу. Неприятель потерял одними убитыми 18 человек, из которых 12 Старшав. С нашей стороны убиты 2, ранены 4.

Поражение, нанесенное Теюшебсам произвело столь сильное влияние, что все племя просило посредничества Темигровцев, чтобы вступить с ними в мирные сношения.

На восточном берегу Черного моря малые партии хищников неоднократно пытались нанести вред нашим гарнизонам, но без всякого успеха. Племя Джигетов, которое в последние два года, в следствии неурожая, пребывало в спокойствии и даже за деньги или хлеб работало в наших укрепленьях, в течение сего лета хотело было изменить свое поведение. Старшины одного дерзули объявить Генерал-Адъютанту Будбергу некоторые требования, с изъявляемою ими покорностью несообразны. Получив однако решительный отказ, они с повинною головою явились, в конце Августа, к сему Генералу в укреплении Св. Духа и просили прощения за необдуманную смелость.

Главкомандующий находится при Чеченском отряде, в лагере у укр. Ачхой. В укреплении, давно уже готовом для обороны, окончиваются зимние помышления для гарнизона. Отношения с соседними жителями весьма миролюбивы, и хотя из страха к Шамиллю они не смелят еще явно покориться, но безпрестанно с отрядом в сношениях и снабжают его припасами. Шамиль, постоянно обещавший Чеченцам прекратить водворению Русских в их край, теперь и от сего уже отказывается, под предлогом особых дел и предприятий в Дагестане. Он подчинил Чечню главному начальству доверенного Наiba Нур Али, с строгим предписанием, удерживать жителей от изъяснения нам покорности и посылать кавалерийские партии на Суяжу и в окрестности кр. Грозной. Некоторые партии уже показывались на делях; но вида, что у нас все готово к отвору, ничего не предпринимали.

В Северном и Южном Дагестане и на Кумыкской Плато, равно как и на Лезгинской Дини, все спокойно, и начаты в разных местах работы вездь деятельно производятся.

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Париж, 30 Октября.

Вчера, в шестую годовщину существования настоящего кабинета, Король давал в Сент-Клу большой обед, на коем находились все министры.

— Герцог и герцогиня Монпансье прибыли в Байонну в открытом экипаже, отличной работы, запряженном в четыре лошади. Экипаж этот отправлен близ местным начальством для высокой чести. Подъехав к триумфальным воротам, герцог и герцогиня вышли из экипажа и принимали поздравления в нарочито выстроенном для сего павильоне. Из павильона повозачье отправилось в кафедральную церковь, где архиепископ и капитул встретили их со святою водою, после чего отправлено было богослужение. Из церкви Их Высочества отправились в дом архиепископа, где поднесли герцогиня собравшиеся там двинцы корзину цветов, при кратком привѣтствии. После чего местный префект представлял герцогу и герцогиня чиновников своего департамента.

— Вода уменьшается, но после известий о разлитии рекъ, приходят еще более плачевныя вѣсти, о произведенных наводнением опустошениях. Повсюду жилища или разрушены, или совсѣм снесены, насыпаны дороги размыты, плодородныя нивы занесены песком или превращены в болота.

капцов работающих в поле под Тенгинскою станією. На сигналах выстрелы пикетов, полторы роты казаков выехали со станицы, и с помощью полковника Ставропольского полка стрелков, с одним орудием, заставили неприятеля до уцелки. В то же время, другой полк того же полка, раздвинувшись по Лабе, занял переправу и встретил бегущих Горцев, которые претерпели сильное поражение и были от наших войск сбиты аж за Лабу. Неприятель потерял в самых убитых 10 людей, из которых 12 старшав; нам убито 2, ранено 4.

Поражка задана Теюшебсам вывела влияние так значительное, что все племя просило посредничества Темигровцев, для вступления с нами в сношения дружественные.

На восточном берегу Черного моря, малые банды рабских, неоднократно кинулись на наш гарнизон, но без всякого успеха. Племя Джигетов, которое в последние два года, в следствии неурожая, пребывало в спокойствии и даже за деньги работало в наших укрепленьях, в течение сего лета хотело было изменить свое поведение. Старшины одного дерзули объявить Генерал-Адъютанту Будбергу некоторые требования, с изъявляемою ими покорностью несообразны. Получив однако решительный отказ, они с повинною головою явились, в конце Августа, к сему Генералу в укреплении Св. Духа и просили прощения за необдуманную смелость.

Главкомандующий находится при Чеченском отряде, в лагере у укр. Ачхой. В укреплении, давно уже готовом для обороны, окончиваются зимние помышления для гарнизона. Отношения с соседними жителями весьма миролюбивы, и хотя из страха к Шамиллю они не смелят еще явно покориться, но безпрестанно с отрядом в сношениях и снабжают его припасами. Шамиль, постоянно обещавший Чеченцам прекратить водворению Русских в их край, теперь и от сего уже отказывается, под предлогом особых дел и предприятий в Дагестане. Он подчинил Чечню главному начальству доверенного Наiba Нур Али, с строгим предписанием, удерживать жителей от изъяснения нам покорности и посылать кавалерийские партии на Суяжу и в окрестности кр. Грозной. Некоторые партии уже показывались на делях; но вида, что у нас все готово к отвору, ничего не предпринимали.

В Северном и Южном Дагестане и на Кумыкской равнине, tudziez на Лезгинской линии, все спокойно, и начаты в разных местах работы вездь деятельно производятся.

ВІДОМОСТІ ЗАГРАНИЧНІЕ.

Франція.

Париж, 30 października.

Wczoraj, jako w szóstą rocznicę utworzenia obecnego gabinetu, Król dawał w St. Cloud wielki obiad, na którym znajdowali się wszyscy Ministrowie.

— Xiążę i Xiężna Montpensier odprawili wjazd do Bajony w odkrytym powozie, wytwornej roboty, ciągniętym przez cztery konie w bogatej uprzęży. Powóz ten wysłały władze miejscowe dla młodej Xiężnej pary. Przy łuku tryumfalnym, wzniesionym dla Xięstwa, wysiedli z pojazdu, a powińszowania przyjmowali w pawilonie, umyślnie na ten cel wybudowanym. Z pawilonu udali się dostojni małżonkowie do kościoła katedralnego, gdzie przez Arcybiskupa i kapitułę przyjmowani byli; następnie znajdowali się tamże na uroczystym nabożeństwie. Później udali się do pałacu Arcybiskupa, gdzie oczekujące na nich dziewice złożyły Xiężnie kosz kwiatów, przy krótkiej przemowie. Po ukończeniu tego obrzędu, Prefekt miejscowy przedstawiał Xięstwu władze swego departamentu.

— Wody wszędzie już opadają, atoli po smutnych doniesieniach o wylewach, następują daleko smutniejsze o pozostawionych przez nie spustoszeniach. Wszędzie widzieć można zniszczone lub całkiem zniszczone domy, popsute drogi bite, żyzne pola zasypane piaskiem, albo też zamienione w baguiska. Obok opisów klęsk, jaśnieją czy-

Среди этих бедствий, не рѣдко встрѣчались подвиги благороднаго самоотверженія. Въ Орлеанѣ, бѣдный работникъ спасъ 80 человекъ, но когда лодка опрокинулась, онъ, не умѣя плавать, самъ утопнулъ. Къ нѣкоторымъ мѣстамъ, покрытымъ еще водою, можно подъѣхать въ лодкѣ; но нѣкоторыя не доступны: тамъ гдѣ нѣтъ воды, остался илъ, въ которомъ лошади вязнуть по шею. Много найдено утопленниковъ. Воздухъ зараженъ зловоніемъ отъ гниющихъ труновъ скота. Окрестности Орлеана претерпѣли болѣе другихъ, но тому поводу, что насыпь, сдѣланная подлѣ желѣзной дороги, препятствовала стоку воды. На этой низменности погибло множество овецъ. Проливные дожди еще усугубляютъ бѣдствіе: потери, по приблизительной оцѣнкѣ, только на берегахъ Луары, изчисляють въ 70 мил. фр.

— Французскія войска на границѣ Швейцаріи, какъ сказано въ *Journal de l'Ain* отъ 26-го с. м., сдѣлали обратное движеніе, чтобы „не слишкомъ раздражать своихъ чувствительныхъ сосѣдей.“ Женевскія войска съ двумя орудіями двинулись къ Мейреву, съ тѣмъ чтобы наблюдать Лионскую дорогу и смѣлопротивостать Франціи. Это нѣсколько походило на комедію. Вадтская артиллерія расположилась у Нюна.

— Въ *Gazette de France* напечатано, что маршалъ Бурмонъ скончался въ своемъ замкѣ, на 73 году жизни.

1 Ноября.

Въ журналѣ *Commerce* пишутъ, что Англійскій посланникъ имѣлъ 26-го с. м. продолжительную у Короля аудіенцію, и что вслѣдствіе того праздно 29-го Октября не слишкомъ былъ веселъ. Маршалъ Сульть не хочетъ оставить должности; графъ Россин не соглашается принять управленія министерствомъ просвѣщенія, а отъ графа Жарвака полученно донесеніе, что сэръ Робертъ Пиль и приверженцы его согласны съ мнѣніемъ виговъ относительно Испанскаго дѣла, и лордъ Норменби особенно это подтвердилъ.

— Въ *Монитерѣ* пишутъ, что Король, Королева и Королевская фамилія препроводили министру торговли и земледѣлія 120.000 фр. для раздачи потерпѣвшимъ отъ наводненія рѣки Луары. Сверхъ того, Король и Королевская фамилія пожертвовали особаго суммы, для вспоможенія жителямъ Королевскихъ имѣній, пострадавшимъ отъ наводненія.

— Англійскій Консулъ въ Байоннѣ, при вѣздѣ туда Герцога и Герцогини Монпансье, не только не поднялъ Англійскаго флага, но заперъ всѣ двери и закрылъ всѣ окна своего дома.

— Вопреки всемъ усиліямъ правительства, полагають, что завтра возвысится цѣна хлѣба въ Парижѣ. Со стороны мѣстнаго начальства приняты уже надлежащія мѣры къ охраненію спокойствія въ многочисленныхъ предместьяхъ столицы.

— Близъ Перпиньяна французскія власти захватили 29 чел. испанскихъ выходцевъ въ ту минуту, когда они хотѣли перейти границу. Настигнутые четырьмя жандармами, они начали защищаться, вслѣдствіе чего 1 Испанецъ убитъ, 3 ранены, 14 покорилось, а 11 бѣжало. Но въ эту минуту къ жандармамъ подошелъ военный отрядъ, который захватилъ и остальныхъ 11. Всѣхъ плѣнниковъ отвезли въ Перпиньянъ, гдѣ ихъ посадили въ заключеніе. Въ числѣ сихъ послѣднихъ входятся 1 полковникъ, 1 майоръ, 3 капитана, 4 поручика, 7 подпоручиковъ и 12 нижнихъ чиновъ. Убитъ подпоручикъ, а ранены 2 подпоручика и 1 рядовой.

— Испанскій полковникъ Рамонъ де Зойасъ задержанъ въ Шалонѣ, какъ агентъ гр. Монтемолена.

— По увѣренію журнала *Constitutionnel*, возобновились непріязненные дѣйствія между Монтевидео и Буэнос-Айресомъ; зачинщикомъ оныхъ былъ генералъ Орибе, атаковавшій Мальдонада, однако онъ не имѣлъ успѣха.

А н г л і я

Лондонъ, 31 Октября.

Въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ происходило третьяго дня совѣщаніе министровъ, продолжавшееся два съ половиною часа. Вслѣдствіе сего,

ny szlachetnego poświęcenia. W Orleanie biedny wyrobnik uratował 80 osób, ale nakoniec, za przewróceniem się łodzi, nie umiejąc pływać, sam znalazł śmierć w bałwanach. — Do niektórych miejsc można dopłynąć łodziami: inne zaś wcale są niedostępne, gdyż konie zanurzają się w mule, której woda pozostawiła. Dotychczas wydobyto wielu topielców. Powietrze jest zapewniłone nieznośną wonią, jaką sprawia zgnilizna z tyłu sztuk zatopionego bydła. Ze wszystkich okolic najwięcej ucierpiała Orleańska, do czego wielce się przyczyniła sztuczna grobla drogi żelaznej, która wstrzymała odpływ wody. Na pomienionej dolinie zalane zostały całe trzody owiec. Ciągłe deszcze powiększają jeszcze klęskę. Szkody, lekko oszacowane, przy brzegach samej Loary, wynoszą 70 milionów franków.

— Piszą w *Journal de l'Ain*, z nadgranic Szwajcaryi, pod d. 26 października: „Wojska francuzkie uczyniły krok wsteczny; kompania, która obserwowała Kanton Vaud, wróciła do Gex, kompania zaś, która obserwowała Genewę, cofnęła się do Collonges. Sądzą, że to uczyniono dla nieobrażania miłości własnej naszych zbyt drażliwych sąsiadów. Natomiast wojska Genewskie podstąpiły aż do Meyrin, z dwoma działami, dla obserwowania drogi Lyońskiej, i żeby hardo nawzajem postawić się Francuzi. Wszystko to zaczyna zakrawać na komedję. Artyllerya Kantonu Vaud, też posunęła się aż ku Nyon.

— *Gazette de France* donosi, że Marszałek Bourmont, umarł w swoim zamku tejże nazwy, mając lat 73.

Dnia 1 listopada.

Commerce donosi, że Poseł angielski miał 26-go b. m., długą rozmowę z Królem, i że w skutku tejże rocznica 29-go października mniej wesoło obchodzona była. Gdyż naprzód, Marszałek Sout nie chce złożyć Prezesostwa Rady, Hr. Rossi wymawia się od przyjęcia Ministerstwa oświecenia, a Hr. Jarnac przysłał depeczę, w której donosi, że Sir Robert Peel z przyjaciółmi swemi podziela zdanie Wigów w kwestyi hiszpańskiej, co Lord Normanby ustnie potwierdził.

— Czytamy w *Monitorze*, iż Król, Królowa i rodzina Królewska przestali Ministrowi rolnictwa i handlu 120.000 fr., na rozdanie pomiędzy dotkniętych powodzią Loary. Prócz tego, Król ze swą rodziną, miał przeznać inne summy, na wsparcie mieszkańców tych dóbr Królewskich, które także od wylewu rzek ucierpiały.

— Podczas wjazdu Xięcia Montpensier do Bajonny, Konsul angielski w tém mieście, nie tylko nie wywiesił flagi, ale pozamykał okienice w swym domu.

— Mimo największe usiłowania rządu, spodziewają się jutro podniesienia cen chleba w Paryżu. Władza przedsięwzięła stosowne środki ku zachowaniu spokojuści na przedmieściach ludniejszych stolicy.

— Niedaleko Perpignan władze francuzkie ujęły 29 wychodźców hiszpańskich w chwili, gdy granicę przejść chcieli. Napadnięci przez 4 żandarmów, wzięli się do obrony; w skutku czego 1 Hiszpan został zabity, 3 ranionych, 14 poddało się, a 11 uciekło. Ale w téj chwili przybył żandarmom w pomoc oddział wojska, który i o tych 11 ujął zdołał. Wszystkich jeńców zawieziono na sprowadzonych wozach do Perpignan, i tam ich uwięziono. W liczbie uwięzionych jest 1 Polkownik, 1 Major, 3 Kapitanów, 4 Poruczników, 7 Podporuczników i 12 żołnierzy. Zabity był Podporucznikiem. Ranionych było 2 Podporuczników i 1 żołnierz.

— Polkownik hiszpański, Ramon de Zoyas, uwięziony został w Chalons, jako agent Hr. Montemolin.

— Podług *Constitutionnel*, kroki nieprzyjazne pomiędzy Montevideo a Buenos Ayres miały się wszcząć na nowo, z powodu Jenerała Oribe, który pierwszy uderzył na Maldonada, ale został odparty.

ANGLIA.

Londyn, 31 października.

Onegdaj odbywała się w ministerstwie spraw zagranicznych rada gabinetowa, która pół trzeciej godziny trwała. Skutkiem jej, według urzędowego doniesienia, Parla-

по официальному известию, открытие парламента отложено на 12 Января, и гавани для свободного ввоза зернового хлеба не будут открыты.

— В будущий Вторник, Королева отправится в Арунделькестль, для посещения герцога Норфольскаго.

— Паровый фрегат „Гладиаторъ“ вышел третьего дня из Портсмута, какъ слышно, съ важными депешами изъ адмиралтейства къ адмиралу Паркеру, командующему Британскимъ флотомъ въ Средиземномъ морѣ.

— Ибраимъ-Паша, по возвращении своемъ въ отечество, прислалъ сюда двухъ сыновей своихъ, для воспитания, которое поручено доктору Гельденмейеру, начальнику училища Песталлоцци въ Веркопѣ.

— Въ *Herald* пишутъ, что генералъ Флоресъ дѣлаетъ приготовления, какъ въ Англии такъ и въ Ирланди, къ экспедиции противъ республики экваторской. Полковникъ Вайтъ вербуетъ въ сухопутныя войска, а Г. Чаррети, офицеръ находящійся въ службѣ Остъ-Индской компании, закупаетъ для генерала военные пароходы, которыми онъ будетъ командовать.

— По опытамъ отправления Индѣйской почты чрезъ Марсель и Триестъ, пересылка оной черезъ первый изъ сихъ городовъ оказалась выгоднѣйшею. Въ сегоднѣшнихъ вечернихъ журналахъ напечатаны уже известія изъ Бомбѣя отъ 1 Октября, полученные чрезъ Марсель, между тѣмъ какъ почта поручика Ваггорна чрезъ Триестъ придетъ завтра. Причиной этого замедленія должно считать продолжительный путь изъ Александрии въ Триестъ, требующий пяти съ половиною дней.

Германиа.

Королевство Баварское.

Его Императорское Высочество Герцогъ Максимилианъ Лейхтенбергскій возвратился съ Шведскими принцами, 29-го Октября изъ Штутгарда въ Мюнхенъ.

Гамбургъ, 3 Ноября.

Третьяго дня открыли для публики желѣзную дорогу изъ Гамбурга въ Берлинъ; на большей части своего протяженія эта дорога еще не приведена къ окончанію, ибо въ некоторыхъ мѣстахъ представляютъ еще немаловажныя затрудненія, преимущественно между Боденбургомъ и Гамбургомъ; между тѣмъ сообщеніе между этими пунктами существуетъ посредствомъ пароходовъ.

— Вчера прибыла сюда изъ *Cuxhaven* Пруссака корвета *Амазонъ* съ останками Пруссака прапца Гевриха, скончавшагося недавно въ Римѣ.

Италія.

Римъ, 16 Октября.

Его Святѣйшество намѣренъ посѣтить, въ предстоящую Среду, Камендудскій монастырь, при Фраскати, а 28 ч. знаменитый Санктуоріумъ св. Бенедикта, лежащій на высотахъ Апеннинскихъ, при Субіако. Сегодня, въ 7 часовъ поутру, Папа выѣхалъ въ Тиволи. Собравшіяся передъ церковью толпы народа, приветствовали Его Святѣйшество радостнѣйшими восклицаніями.

— О нынѣшнемъ мѣстопребываніи Кардинала делья Джонга ничего неизвѣстно положительнаго. Знаютъ только, что въ ночи, 8-го Октября, привезли въ Замокъ Св. Ангела, въ арестантской каретѣ, подъ сильнымъ конвоемъ, одного знатнаго арестанта, котораго содержатъ въ заключеніи весьма строго. Имя его покрыто тайною. Кроме того Папѣ были доставлены два оригинальныхъ письма Кардинала Л.; одно изъ нихъ писано къ прежнему Анковскому делегату Росси. Папа немедленно призвавъ къ себѣ этого Кардинала, ночью, около одиннадцати часовъ, показалъ ему эти собственноручныя письма его въ присутствіи въ некоторыхъ другихъ Кардиналовъ, и поставилъ его въ положеніе, которымъ уничтожаются все дальнѣйшіе замыслы. Кроме упомянутого знатнаго арестанта, въ Замокъ Св. Ангела содержатся еще четыре духовныя лица.

— Перемѣна чиновниковъ, занимающихъ высшія и низшія должности, какъ по духовному, такъ и свѣтскому управленію, постоянно совершается. Между прочимъ, Монсеньоръ Бернардо Заккіа, мужъ отличныхъ способностей и пользующійся общимъ уваже-

ment одрочзны zostal do 12-go stycznia, i porty dla wolnego przywozu zbeza otworzone nie beda.

— W przyszly Wtorek Krolowa wyjezdzia do Arundelcastle, w celu odwiedzenia Xięcia Norfolk.

— Fregata parowa *Gladiator* wyplynela onegdaj z Portsmouth, jak słysząc, z ważnemi depeszami admiralicy, do Admirała Parker, dowódczy eskadry angielskiej na morzu Śródziemnem.

— Ibrahim-Basza, po powrocie swym z Anglii, przyslal tu dwóch synów, na wychowanie, którym zajmować się ma Dr. Heldenmeier, przełożony szkoły Pestalozego w Workop.

— *Heraldo* donosi, że Jenerał Flores, również w Anglii jak w Irlandyi czyni wielkie przygotowania do wyprawy przeciw Rzeczypospolitej Równikowej. Półkownik Wright werbuje do wojska lądowego, a P. Charretic, oficer zostający w służbie spółki Indyjskiej, zakupuje dla Jenerała parostaty wojenne, któremi sam będzie dowodził.

— Wścigi poczty Indyjskiej przez Marsylią i Tryest wypadły na korzyść drogi przez to pierwsze miasto. Dzisiejsze dzienniki wieczorne zawierają wiadomości z Bombaju, z dnia 1-go października, przez Marsylią przesłane; gdy tymczasem depesze Porucznika Waghorn przez Tryest są dopiero jutro spodziewane. Długa przeprawa z Alexandrii do Tryestu, pozostała dnia trwająca, sprawia to opóźnienie.

Niemcy.

Z Królestwa Bawarskiego.

J. C. W. Xiążę Leuchtenbergski wrócił z Xiążętami Szwedzkimi, dnia 29 października, ze Sztutgarda do Monachium.

Hamburg, 3 listopada.

Onegdaj została dla publiczności otwarta droga żelazna z Hamburga do Berlina, na większej części swęj długości. Część jeszcze nieukończona, z Boitzenburg do Hamburga, przedstawia największe trudności z całej linii; tymczasem komunikacja między temi punktami utrzymuje się za pomocą statków parowych.

— Wczoraj zawinęła tu z Cuxhaven korweta pruska *Amazone*, ze zwłokami Xięcia Pruskiego Henryka, zmarłego niedawno w Rzymie.

Włoscy.

Rzym, 16 października.

Papież odwiedzi w przyszłą Srodę klasztor Kameudulów pod Frascati, a d. 28 sławne Sanctuorium św. Benedykta, leżące na Wysokich Apeninach pod Subiaco. Dziś o godz. 7-ej z rana wyjechał do Tiwoli. Zgromadzone przed kościołem tłumy ludu witały go najserdeczniejszymi okrzykami.

— O teraźniejszym miejscu pobytu Kardynała della Genga nie w tej chwili nie słysząc z pewnością. Wiadomo tylko, iż d. 8 października w nocy, przywieziono do zamku sw. Anioła, w zamkniętym powozie i pod mocną eskortą, jakiegoś znakomitego więźnia, i że tenże pod ścisłym trzymanym tam jest dozorem. Imię jego dotąd jest tajemnicą. Oprócz tego, dodają, iż Papieżowi złożone zostały dwa oryginalne listy Kardynała L., które mocno go kompromitują. Jeden z nich, pisany był do poprzedniego Delegata Ankony, Monsignora Rossi. Papież wezwał natychmiast do siebie rzeczonego Kardynała, o godz. 11-ej w nocy, okazał mu oba te pisma w obecności kilku innych Kardynałów, i postawił go w takiem położeniu, iż żadnych podobnych planów układać nadal nie może. Oprócz wspomnianego powyżej tajemniczego więźnia, mówią, iż czterej inni niższego stopnia duchowni, osadzeni są także w zamku sw. Anioła.

— Zmiana urzędników na wyższych i niższych szczeblach zarządu, tak w duchownym jak świeckim wydziale, skutecznia się ciągle. Między innymi, Monsignore Bernarndo Zucchia, mąż wielkich zdolności i posiadający ogólny szacunek, mianowany został onegdaj Apostolskim De-

нием, третьего дня, назначенъ апостолическимъ делегатомъ въ городъ и провинцію Сполетто. Говорятъ, что многіе прелаты, неблагопріятствующіе новому порядку вещей, предполагаютъ сами подать въ отставку.

— Кавалеръ Каэтано Морони, известный здѣсь подъ именемъ *Gaetano* (Каэтани), который изъ простаго брандербурга произведенъ былъ въ первые камердинеры Григорія XVI, назначенъ Пиемъ IX, по обыкновению, вторымъ камердинеромъ, съ жалованьемъ по 25 скуди въ мѣсяцъ. Но не умѣя сообразиться съ новыми, менѣе для него благопріятными, обстоятельствами, недавно онъ просилъ отставки, которая и была ему дана; однако, при этомъ онъ получилъ отказъ насчетъ назначенія ему содержанія, котораго онъ просилъ въ видѣ пенсіона по особенной милости Папы. Сверхъ сего, Папа велѣлъ ему объявлять, что должно удивляться тому, какъ онъ можетъ требовать отъ казны сего содержанія, тогда какъ скорѣе государственная казна, при настоящемъ своемъ положеніи, должна бы требовать отъ него пособія. Всѣмъ вообще извѣстно, что Каэтано обладаетъ почти княжескимъ достояніемъ, и что купилъ значительное имѣніе въ окрестностяхъ Венеціи, гдѣ вынѣтъ онъ намѣренъ поселиться. При прежнемъ правительствѣ было поручено ему изданіе подробнаго словаря, по предмету управленія и исторіи католической церкви, въ чемъ онъ, не имѣя никакихъ познаній, участвовалъ только своимъ именемъ, между тѣмъ какъ всѣ статьи приготовлялись нѣкоторыми учеными, духовными особами. Покойный Папа открылъ для нихъ всѣ источники и документы ватиканскаго архива, отъ чего словарь получилъ истинныя достоинства, и привнесъ издателю, Морони, большія выгоды; ибо всѣ лица, находившіяся въ какихъ либо отношеніяхъ съ папскимъ правительствомъ и церковію, необходимо должны были покупать себѣ упомянутое сочиненіе. По сіе время доведено оно до буквы М и состоитъ изъ 38 Томовъ. Говорятъ, что Пій IX приказалъ закрыть архивъ, считая кавалера Морони человекомъ вовсе неспособнымъ для руководствованія при изданіи столь важнаго творенія.

18 Октября.

Здѣсь всѣ заняты ожиданіемъ того, что должно послѣдовать. Римляне не теряютъ надежды, что еще до 8 го Ноября т. е. дня, въ который, по волѣ Папы, имѣеть быть торжественное принатіе Латеранской Церкви — будутъ обнародованы мѣры, принимаемыя для введенія лучшаго порядка въ государственномъ управленіи. Поэтому предмету часто происходятъ свѣщанія, но въ то же время, говорятъ, что партія приверженцевъ стараго порядка вещей напрягаетъ всѣ силы для испроверженія благодѣтельныхъ намѣреній Его Святѣйшества. Римляне возлагаютъ всю надежду на Папу и на Кардинала *Джицци*.

— Правительство для оказанія помощи рабочему народу, принудило продавцевъ хлѣба, понизить цѣну онаго.

— До сихъ поръ въ Римѣ было только семь вечернихъ училищъ, гдѣ мальчики, обучающіеся ремесламъ, учились читать, писать, арифметикѣ, геометріи и рисованію. Папа, вида большую пользу отъ этихъ заведеній, учредилъ еще два, на свое издѣніе, на площадяхъ Барберини и Монтара.

— Слухи, будто бы Папа намѣревался теперешніи Италіанскія часы замѣнить французскими, оказались неосновательными. Пій IX приказалъ только перемѣнить часы на Кардинальскомъ дворцѣ, прочіе же оставилъ съ прежними циферблатами. Впрочемъ, въ Римѣ есть нѣсколько часовъ съ новымъ раздѣленіемъ времени, и желающіе могутъ слѣдовать новой системѣ.

— Послѣ того, какъ въ окрестностяхъ Чивитавеккіо нашли желѣзную руду, оказавшуюся чрезвычайно-выгодною, здѣсь составилось, для немедленнаго начатія работъ, Общество, съ капиталомъ въ 60,000 скуди (въ немъ участвуетъ и Правительство). Такъ какъ руда содержитъ въ себѣ 60 проц. желѣза, то въ усѣхъ сомнѣваться нельзя. Кроме того, знаменитые квасцовые заводы, находящіеся въ тѣхъ же мѣстахъ, могутъ, при надлежащемъ присмотрѣ, принести Государству значительныя выгоды. Наконецъ, какъ увѣряютъ, тамошній мраморъ превосходить красотой мраморъ каррарскій, а мѣдная жила, лежащая недалеко оттуда, равномерно подаетъ хорошую надежду.

legatem w mieście i prowincyi Spoleto. Слышаѣ, że wielu Prałatów, nieprzychylnych nowemu porządkowi rzeczy, zamierzają prosić sami o dymisyją.

— Kawaler Kajetan Moroni, znany tu powszechnie pod nazwą *Gaetano* (Kajetanka), który z prostego balwierza wyniósł się na pierwszego kamerdynera Grzegorza XVI, mianowany został przez Piusa IX, według zwyczaju, drugim Kamerdynerem, z pensją miesięczną 25 skudów. Ale nie umiejąc się zastosować do nowych, mniej pomyslnych dla się okoliczności, żądał niedawno uwolnienia i takowe otrzymał; jednakże odmówiono przytém prośbie jego względem dalszego pobierania płacy, której domagał się w drodze łaski, jako pensyi emerytalnej. Nadto Papież kazał mu oświadczyć, że dziwić się należy, jak może się domagać takowej płacy od skarbu, on, od którego skarb publiczny, w teraźniejszym swym stanie, mógłby raczej żądać zasiłku. Wiadomo jest bowiem powszechnie, że *Gaetano* posiada prawie xiążęcy majątek, i że zakupił znaczne dobra w okolicach Wenecyi, gdzie właśnie teraz osiąść zamysła. Za przeszłego rządu powierzonym mu było wydanie Encyklopedycznego Słownika, w przedmiocie urzędzeń i historyi kościoła katolickiego, do czego on jednak, jako nieposiadający żadnego naukowego wykształcenia, imienia tylko swego pożyczal; kilku zaś prawdziwie uczonych kapłanów zajmowało się właściwie redakcyą tego ważnego dzieła. Ze zaś Papież Grzegorz XVI, dozwolił im w tym celu korzystać ze wszystkich źródeł i dokumentów, znajdujących się w archiwum Watykańskim; dzieło to miało prawdziwą naukową wartość, i tytułarnemu jego wydawcy, Kajetanowi Moroni, znaczne przynosiło dochody; każdy albowiem zostający w jakichkolwiek stosunkach z Kościołem i rządem Papieżkim, dla zjednania sobie względów ulubieńca Papieża, koniecznie nabyć je musiał. Dotychczas dzieło to postąpiło do litery M, i zawiera już 38 tomów. Teraz słysząc, że Papież Pius IX zabronił dalszego korzystania na ten cel z archiwów, oświadczył, iż Kawalera Moroni nie uważa bynajmniej za właściwą osobę do wydawania tak ważnego dzieła.

Dnia 18 października.

Wszyscy tu zajęci są oczekiwaniem tego co ma nastąpić. Rzymianie nie tracą nadziei, że jeszcze przed 8-m listopada, dniem, w którym z woli Papieża ma odbyć się uroczyste objęcie Laterańskiego kościoła, zostaną ogłoszone nowe środki, mające na celu zaprowadzenie lepszego porządku w zarządzie kraju. Z tój okoliczności częste odbywają się narady lecz w tymże czasie, jak mówią, stronięctwo zwolenników dawnego rzeczy porządku natęży wszystkie swe siły dla zniweczenia zbawiennych zamiarów Ojca św. Rzymianie pokładają całą nadzieję w Papieżu i w Kardynale *Gizzi*.

— Rząd w celu przyniesienia ulgi klasom wyrobniczym, skłonił handlujących zbożem do zniżenia ceny żyta i chleba.

— Dotychczas znajdowało się w Rzymie siedm szkół wieczornych, w których chłopcy, poświęcający się rzemiosłom, uczyli się pisać, czytać, rachować, geometryi, jeografii i rysunków. Ojciec św. widząc wielką tych zakładów użyteczność, ustanowił dwa nowe swoim kosztem, na placach: Barberini i Montara.

— Pogłoska, jakoby Jego Świątobliwość zamierzał dotychczasowe włoskie zegary zamienić na francuzkie, okazała się bezzasadną. Pius IX kazał tylko odmienić swój zegar na pałacu Kwirynalnym, inne zaś pozostawił z dawniejszemi cyferbłatami. Zresztą Rzym ma kilka zegarów według nowszej podziałki czasu; osoby zatem chcące tym sposobem liczyć godziny, mogą się zawsze do nich stosować.

— Odkryte niedawno blisko Civitavechii ogromne pokłady żelaza, pokazały się tak korzystnymi, że już związało się tu towarzystwo, w którym i rząd ma udział, z kapitałem 60,000 skudów, w celu bezzwłócznego rozpoczęcia robót. Ponieważ ruda ta zawiera 60% żelaza, najlepsze zaś żelazo na wyspie Elbie daje tylko 40%, przeto o pomyslnych skutkach wątpić nie można. Prócz tego w okolicach tych są także kopalnie alunu, które przy stosowniejszej administracyi mogą również stać się znacznym źródłem pomocy dla skarbu. Nareszcie marmur tamtejszy przewyższa kararyjski pod względem dobroci i piękności. Niezbyt odległa ztamąd żyła miedzi piękne również rokuje nadzieje.

Палермо, 8 Октября.

30-го Сентября, свирпствовала во многих мѣстах Сициліи ужасная буря, такъ, что подобной не помнятъ здѣшніе старожилы. Въ Мелазцо, потокъ визвергшійся съ горъ, залилъ городъ, повредилъ дома, повалилъ деревья, и истребилъ виноградники. До ста человекъ погибли при этомъ случаѣ. Въ Марсали потери не такъ значительны; утонуло только 8 человекъ, но сады, виноградники и дома также истреблены. Почталіонъ везшій почту изъ Марсали въ Трапани, опрокинутый вихремъ, ушибся до смерти. Лошадь кажется спаслась отъ гибели, и привезла на станцію чемоданъ съ пакетами, потому что въ перепискѣ нѣтъ замедленія.

Туринъ, 26 Октября.

На дняхъ подписанъ въ Моденѣ брачный договоръ между герцогомъ Бордосскимъ и принцессою Терезією, сестрою владѣтельнаго герцога. Обрядъ бракосочетанія будетъ совершенъ 30 с. м.

Ливорно, 17 Октября.

29-го Сентября послѣдовало открытіе желѣзной дороги изъ Лукки—до купаленъ Пизы, а черезъ нѣсколько дней будетъ проведена дорога до самаго города. Открытіе третьей вѣтви желѣзной флорентинской дороги отсрочено до будущей весны.

Триестъ, 22 Октября.

Здѣсь продолжаютъ проливные дожди. Всѣ рѣки выступили изъ береговъ, и наводнили низменные мѣста. Вновь построенное шоссе изъ Порты Санъ-Мартино въ Гордоло, залито водою рѣки Адиджъ. Рѣка Салюга съ шумомъ несется съ горъ, окружающихъ городъ, и грозитъ наводненіемъ. Озимые посѣвы всѣ уничтожены. Движеніе почтъ затруднено повсюду. Никто изъ старожиловъ не помнитъ столь продолжительныхъ дождей.

Испанія.

Мадридъ, 25 Октября.

Извѣстно, что Королева Христина весьма желала, чтобы инфантъ Донъ Франциско де Паула, отецъ юнаго Короля, отправился во Францію вмѣстѣ съ французскими принцами; вслѣдствіе сего, министры приготовили уже было надлежащее повелѣніе по сему предмету, и Королева Изабелла, не замѣтивъ его содержанія, утвердила оное вмѣстѣ съ другими представленными Ея Величеству бумагами. Но вслѣдъ за симъ, узнавъ о его содержаніи, изорвала оное, а на министра, который предложилъ повелѣніе для подписи, бросила раздосадованный взглядъ.

— Изъ Мадрита сообщаютъ, что обнародованная амнистія произвела тамъ весьма неблагоприятное впечатлѣніе, по поводу заключающихся въ ней ограниченій. Едва 500 человекъ могутъ воспользоваться этимъ прощеніемъ, но и они вѣрно не возвратятся въ Испанію, такъ какъ имъ угрожаютъ заключеніемъ, при первомъ появленіи смятеній, на мѣстахъ, гдѣ они будутъ находиться. Прочимъ выходцамъ предоставлено только право, которымъ пользуется каждый преступникъ, право просить помилованія. Тѣмъ и окончивается это великое событіе, такъ давно и столь громко возмущенное Испанцамъ. Королева, какъ гозорять, сначала не хотѣла подписать сего прощенія прежде изъясненія согласія на оное своего супруга, но министры по сношенію съ Королевою Христиною и французскимъ посланникомъ, успѣли получить ея утвержденіе.

— Португальскій посланникъ, баронъ Рендурффе, вручилъ вчера нашему правительству ноту, кою португальское правительство приглашаетъ Испанію отправить свои войска къ Португальской границѣ. Поговариваютъ, что правительство наше рѣшилось вмѣшаться въ португальскія дѣла, съ тою цѣлію, чтобы погасить мятежъ. Говорятъ также о предоставленіи начальства надъ войсками генералу Нарвазу.

Palermo, 8 października.

Gwałtowna burza, jakiej pamięć ludzka zasięgnąć nie może, dnia 30-go września, w wielu punktach nawiedziła Sycylię. W Melazzo potok z gór płynący zalał miasto, pouszkadzał domy, powyrzował drzewa, winnice i krzewy, tudzież przeszło stu ludzi pozbawił życia. W Marsali utonęło tylko ośmiu ludzi, ale domy, ogrody i winnice temuż samemu podpadły zniszczeniu. Pocztalion wiozący listy z Marsali do Trapani, wywrócony wicherem, postradał życie; zdaje się jednak, że kon uratował się z ładunkiem, gdyż w korespondencyi żadna nie zachodzi przerwa.

Turyn, 26 października.

Przed kilku dniami zawarty został w Modenie kontrakt małżeński między Xięciem Bordeaux a Xiężniczką Teresą, siostrą panującego Xięcia. Zaślubiny mają się odbyć 30-go b. m.

Livorno, 17 października.

Dnia 29 września otwarta została droga żelazna z Lukki aż do kąpiel Pizy, a za dni kilka będzie można dojechać aż do samego miasta. Otwarcie trzeciego działu drogi żelaznej Florentyńskiej, odłożone jest do przyszłej wiosny.

Trydent, 22 października.

Deszcze ulewne ciągle padają. Wszystkie rzeki wstępują z łożysk i zamieniają równiny w jeziora. Nowy gościniec bity z Porty San Martino do Gordolo zalany jest całkiem przez Adygę. Saluga płynie z szumem z gór otaczających nasze miasto i zagraża zalaniem ulic. Oziminy zniszczone są zupełnie. Począta z trudnością i niebezpieczeństwem pelui służbę. Najsędziwsi ludzie nie przypominają sobie tak ciągłej słyty.

Hiszpania.

Madryt, 25 października.

Wiadomo, iż Królowa Krystyna pragnęła bardzo, aby i Infant Don Franciszek de Paula, ojciec młodego Króla, udał się do Francyi razem z Xiążętami francuzkiemi; jakoż Ministrowie wygotowali już byli stosowny dla niego rozkaz, i panująca Królowa, nie zważając na osnowę jego, podpisała go wraz z innemi przełożonemi sobie papierami. Później wszakże dowiedziwszy się o tém, podarła go sama w kawałki, a na Ministra, który go jej do podpisu przełożył, gniewne rzuciła spojżenie.

— Piszą z Madrytu, że wyrok amnestyi sprawił tam nader niepomysłne wrażenie, z powodu ograniczeń, jakie w sobie zawiera. Zaledwo 500 osób będą mogły korzystać z udzielonego przebaczenia, a i te nie wrócą zapewne do Hiszpanii, albowiem zagrożone są uwięzieniem za pierwszym wybuchnieniem rozruchów, w miejscu gdzie się będą znajdowały. Co do innych wychodźców, zostawiono im tylko to prawo, którego każdy zbrodzień używa, prawo prośzenia o przebaczenie. Na tém się kończy ten wielki wypadek, od tak dawna i tak głośno Hiszpanom zapowiedziany. Królowa, jak mówią, nie chciała zrazu podpisać tej amnestyi wprzódy, nim Jęj małżonek na nią się nie zgodzi; ale Ministrowie, zniósłszy się z Królową Krystyną i Posłem francuzkim, zdołali otrzymać jej podpis.

— Poseł Portugalski, Baron Renduffe, doręczył wczoraj rządowi naszemu notę, w której rząd portugalski wzywa go o wysłanie wojsk nad granicę Portugalii. Słychać, że w skutek tej noty, rząd nasz postanowił wnieść się w sprawę Portugalii, w celu dopomagania nowym Ministrom do przytłumienia rokoszu. Mówią nawet o powierzeniu dowództwa Jenerałowi Narvaez.

П О Р Т У Г А Л И Я.
Лиссабонъ, 17 Октября.

Лиссабонъ объявленъ въ осадномъ положеніи, потому что третьяго дня вечеромъ распространились слухи о покушеніяхъ, которые революціонная партія замышляеть въ столицѣ противъ теперешняго порядка вещей. Войска гарнизона поспѣшно заняли всѣ главные пункты города, тѣмъ болѣе, что распустили слухъ о приближеніи къ Лиссабону корпуса инсургентовъ подъ начальствомъ Графовъ *Дасъ-Антаса* и *Болфима*. Такъ какъ всѣ почтовые и телеграфическія сообщенія съ сѣверными областями — Коимбрскою юнтою прерваны, то трудно рѣшить, что въ этихъ слухахъ истиннаго или ложнаго. Достоверно только то, что положеніе дѣлъ нисколько не благоприятно, даже опасно, и что возмущеніе противъ послѣдней перемѣны Министерства принимаетъ болѣе сильный характеръ, нежели какъ сначала думали. Множество чиновниковъ отрѣшено отъ должностей, а другіе взяты подъ стражу. Герцогъ *Пальмелла* проситъ паспортовъ во Францію Увѣряютъ, что Маркизь *Сальданья* чрезъ испанскаго повѣреннаго въ дѣлахъ требовалъ, въ крайнемъ случаѣ, содѣйствія испанскаго вспомогательнаго корпуса, на основаніи трактата четвернаго союза (*Quadruple Alliance*). Добрымъ знакомъ для Правительства служить довѣріе, оказываемое ему Банкомъ при этомъ затруднительномъ положеніи. Директоры и акціонеры его въ главномъ собраніи, большинствомъ 64 противъ 4 голосовъ, рѣшили дать Правительству взаймы 300 милліоновъ реаловъ (нѣсколько болѣе 1 милліона фр.). Газета *Diario* объявляетъ сегодня о закрытіи Коимбрскаго Университета, до тѣхъ поръ пока будутъ продолжаться теперешнія обстоятельства; вторымъ декретомъ велѣно сформировать егерскій баталіонъ въ городѣ Сетуваля подъ названіемъ: „Баталіонъ защитниковъ хартіи и Королевы.“ Правительство до сихъ поръ еще оказываетъ большую рѣшимость. Король назначенъ Главнокомандующимъ всею арміею, и всѣ вѣрные Португальцы призываются къ оружію. Изъ предосторожности, всѣхъ здѣшнихъ Испанскихъ эмигрантовъ, раздѣляющихъ образъ мыслей Севтабристовъ, перевели на военные корабли, стоящіе въ Таго, чтобы воспрепятствовать имъ принять участіе въ революціонныхъ замыслахъ.

— Правительство получило нѣкоторыя подробности о происшествіяхъ въ Оporto и Коимбрѣ. 9 го Герцогъ Терсейскій прибылъ въ Оporto на пароходѣ „Минделло“, въ сопровожденіи офицеровъ своего штаба, Графа *Санта Маріи*, прежнаго Военнаго Губернатора Опортскаго, и нѣкоторыхъ другихъ офицеровъ, которые должны были занять свои посты въ арміи. Герцогъ вышелъ на берегъ, остановился въ домѣ Графа *Терсени*. Но, при наступленіи ночи, вооруженныя толпы начали ходить по городу, тогда какъ войска гарнизона были заключены въ казармахъ. Вдругъ ударили тревогу; около пяти сотъ человекъ собрались и пошли къ дому, занимаемому Герцогомъ, взяли послѣдняго и всѣхъ съ нимъ бывшихъ въ пѣнь и повели ихъ въ фортъ Ло-Фосъ. Нѣкоторые офицеры свиты Герцога пали жертвами народной ярости, и одинъ утонулъ, бросаясь въ рѣку и стараясь вплавь достигнуть парохода. Немагоіе успѣли спастись на корабль, большая часть была взята въ пѣнь. До форта должно было идти неменѣе трехъ часовъ. Непонятно, какъ Герцогъ Терсейскій навстрѣе знавшій о господствующемъ расположеніи умовъ въ Оporto, могъ войти въ городъ безъ всякихъ мѣръ для своей личной безопасности и для поддержанія своей власти.

Т у р ц и я.

Константинополь, 14 Октября.

Г-нъ Устиновъ представилъ Султану полковника Россійскихъ войскъ Абасъ-Кули Ханъ-Садека, происходящаго отъ одной изъ значительнѣйшихъ магометавскихъ фамилій въ Баку, и прикомандированнаго къ главному штабу Кавказскаго отдѣльнаго корпуса. Слава объ его учености предшествовала ему здѣсь. На аудіенціи Абасъ Кули представилъ Султану свое разсужденіе по части астрономіи, въ которомъ авторъ доказываетъ, что можно согласить съ Кораномъ систему Коперника, которую Турки по сіе время почитали богохульствомъ. Ученый полковникъ обратилъ также вниманіе Султана на то, что

PORTUGALIA.

Lizbona, 17 października.

Miasto tutejsze ogłoszono za będące w stanie oblężenia, dla tego, że onegdaj wieczorem rozeszła się pogłoska, że stronnictwo rewolucyjne kuje w stolicy zamachy przeciw obecnemu rzeczy porządkowi. Wojska załogi śpiesznie zajęły wszystkie ważniejsze punkta miasta, zwłaszcza, że już krążyła wieść o zbliżaniu się do Lizbony korpusu powstańców, pod wodzą Hrabiorów *das Antasa* i *Bomfima*. Że zaś wszystkie pocztowe i telegraficzne komunikacje z północnymi prowincjami wstrzymane zostały przez juntę Koimbrską, trudno wyrzec co w tych pogłoskach jest prawdą a co fałszem. Nie ulega wątpliwości tylko to, że stan rzeczy nie jest bynajmniej pomyślny, i że powstanie przeciw ostatniej zmianie gabinetu, przybiera nierównie groźniejszy charakter, niżeli z początku rozumiano. Wielu urzędników utraciło swoje posady, inni osadzeni zostali pod strażą. Xiążę *Palmeilla* prosi o paszport do Francji. Zapewniają że *Margr. Saldanha* żądał przez hiszpańskiego pełnomocnika, przysłania w razie koniecznym, hiszpańskiego posiłkowego korpusu, na zasadzie traktatu *pozwornego przymierza* (*Quadruple Alliance*). Za dobry znak dla rządu, uważają niektórzy ufać, jaką bank tutejszy okazuje ku niemu w tém krytycznym położeniu. Dyrektorowie bowiem i akcyonaryusze, na głównym zebraniu, większością 64 głosów przeciwko 4, postanowili pożyczyć rządowi 300 milionów realów (nieco więcej niż milion franków). *Gazeta Diario* donosi dzisiaj o zamknięciu uniwersytetu w Koimbre, dopóki trwać będą obecne zaburzenia; drugim zaś dekretem zalecono utworzyć batalion strzelców w mieście *Setuval*, pod nazwą: „Batalionu obronców Karty i Królowej.“ W ogólności rząd okazuje wielką sprężystość. Król otrzymał dowództwo nad całym wojskiem, i wszyscy wierni Portugalczycy wezwani są do broni. Dla ostrożności, wszystkich tutejszych hiszpańskich wychodźców, dzielących sposób myślenia Septembrzystów, zaprowadzono na wojenne okręty stojące na Tagu, dla zapobieżenia, aby nie mieli udziału w zamachach rewolucyjnych.

— Rząd otrzymał niektóre szczegóły o wypadkach w Oporto i Koimbrze. Dnia 9 go października, Xiążę *Terceira* przybył do Oporto, na parostatku *Mindelto*, w towarzystwie oficerów swojego sztabu, Hrabiego *Santa-Maria*, byłego wojennego Gubernatora Oporto, i kilku innych oficerów, którzy mieli zająć na powrót swoje posady w wojsku. Xiążę, wyszedłszy na brzeg, stanął gospodą w domu Hrabiego *Terseny*. Ale za nadejściem nocy, zbrojne tłumy zaczęły przeciągać po mieście, podczas kiedy wojska załogi stały zamknięte w koszarach. Nagle uderzono na trwogę; około 500 ludzi udało się gromadnie ku domowi, gdzie mieszkał Xiążę, uwięzili go jako też jego towarzyszy i odprowadzili do warowni *Lo-Fos*. Niektórzy oficerowie z orszaku Xięcia padli ofiarą wściekłości gminu, a jeden utonął, rzuciwszy się do rzeki, chcąc wplaw dostać się do parostatku. Nie wielu potrafiło schronić się na okręty, większa część została również uwięziona. Do warowni trzeba było iść najmniej trzy godziny. Dziwna rzecz, jak Xiążę *Terceira*, wiedząc niewątpliwie o stanie umysłów w Oporto, mógł udać się do miasta bez żadnych środków ostrożności tak dla zabezpieczenia swojej osoby, jako też dla utrzymania swęj władzy.

Т у р ц я.

Konstantynopol 9 października.

P. Ustinow, przedstawił Sultanowi na posłuchaniu Rossyjskiego Półkownika, *Abas Kuli-Chan-Sadek*, który pochodzi z jednej z najznakomitszych rodzin Mahometaniskich z Baku, i przyłączony jest do sztabu głównego armii Zakaukaskiej. Poprzedziła go sława jego uczoneści, a na posłuchaniu miał zaszczyt złożyć Sultanowi traktat astronomiczny, w którym dowodzi, że systemat *Kupernika*, dotychczas przez Turków za kacerski uważany, daje się pogodzić z Koranem. Także pomieniony Półkownik miał zwrócić uwagę Sułtana, że koran nie wymaga tego, ażeby w sądach sami tylko Mahometanie mogli świadczyć. *Abas Kuli-Chan-Sadek* jest pierwszym wyznawcą islamizmu,

Коранъ не требуетъ; чтобы въ свидѣтели при судопроизводствѣ принимались только магометяне. Абасъ-Кули-Ханъ-Садекъ, есть первый изъ Мусульманъ, представленный Султану посланникомъ иностраннаго Государства.

Е Г И П Е Т Ъ.

Александрія, 9 Октября.

Вода въ Нилѣ поднялась на 24 фута и причинила много опустошеній. Ибраимъ Паша и Абасъ-Паша находятся теперь въ провинціи Шартия, гдѣ вода, прорвавъ плотины, причинила много поврежденій. Правительство оставивъ всѣ лодки, нагружаетъ ихъ камнемъ и отправляетъ въ мѣста, гдѣ прорваны плотины, чтобы сколь можно скорѣ ихъ исправить. Сборъ кукурузы совершенно провалъ, и хлопчатая бумага также много пострадала. Въ провинціи Лагаша, болѣе 60 деревень совсѣмъ залиты: если это состояніе продлится, то нижній Египетъ превратится въ огромное озеро.

— Магометанская вѣра, оставявляющая вообще усилія медицины, преимущественно затрудняетъ пользованіе жеванымъ, воспрещая имъ всякое сообщеніе съ посторонними мужчинами. Чтобы предупредить это зло, Мегмедъ-Али приказалъ купить нѣсколько негрятянокъ, и выучить ихъ медицинѣ. Понятливость ихъ превзошла всѣ ожиданія. Преимуществомъ отличилась между ними Фальме, которая восхитила испытывавшихъ ее своими познаніями. Вскорѣ потомъ дочь Мегмеда-Али объявила желаніе видѣть Фальму и взять у нея урокъ анатоміи. Фальме отправилась во дворецъ Паша съ анатомическими препаратами изъ воска, представила принцессѣ составъ человеческого тѣла, и получивъ за то значительное вознагражденіе, удостоилась, сверхъ того, по предстательству принцессы, получить званіе Эфендіа. Она теперь известна въ Каирѣ подъ именемъ главнаго доктора Фальме-Эфендіа.

СѢВ. АМЕР. СОЕД. ШТАТЫ.

Съ пакетботомъ *Washington Irving*, оставившимъ 5-го числа Бостонъ, получено въ Ливерпулѣ донесеніе, что американскій генералъ Кеарней овладѣлъ Санта-Фе, не встрѣтивъ значительнаго сопротивленія со стороны гарнизона, который отступилъ. Генералъ Кеарней издалъ тотчасъ прокламацію, въ коей именемъ Соединенныхъ Штатовъ присваиваетъ себѣ званіе губернатора новой Мексики. Главнѣйшіе чиновники дали присягу въ вѣрности. Часть его войскъ отступила въ Калифорнію.

— Съ пароходомъ *Hibernia*, который вышелъ изъ Нью-Йорка 16-го с. м. получены извѣстія, что городъ Монтерей сдался Американскимъ войскамъ, которыми командовалъ генералъ Тейлоръ. Мексиканскій военачальникъ генералъ Амудія, храбро защищалъ городъ, почитаемый ключемъ Мексики. После трехдневнаго сраженія, какъ въ укрѣпленіяхъ, такъ и въ самомъ городѣ, Мексиканцы съ честью сдались на капитуляцію, на основаніи которой, 24 Сентября, вышли изъ Монтерея съ оружіемъ, багажемъ и частію артиллеріи. По условіямъ этой капитуляціи, заключено перемиріе на восемь недѣль, если оба правительства утвердятъ оное. Американцы потеряли 500 человекъ, изъ коихъ 300 пали на мѣстѣ. Потеря Мексиканцевъ не такъ значительна, потому что они защищались на улицахъ за баррикадами. Обѣ стороны сражались съ необыкновеннымъ мужествомъ. Лишь только извѣстія объ этой побѣдѣ достигли до Вашингтона, правительство тотчасъ предписало генералу Тейлору, чтобы онъ прервалъ перемиріе, продолжалъ войну съ возможною дѣятельностію и двинулся къ столицѣ.

представленымъ Султанови, przez reprezentanta obcego mocarstwa.

Е Г И П Т.

Alexandrya, 9 października.

Nil wielkie czyni spustoszenia, wezbrał na 24 stóp. Ibrahim-Basza i Abas-Basza bawią obecnie w prowincyi Szartrie, gdzie wody, zniósłszy groble, zrzuciły ogromne szkody. Rząd zatrzymał wszystkie łodzie tak w Kairze jak i w Alexandryi, ładuje je kamieniami i wysła do miejsc, gdzie przerwane zostały groble, które zamierza śpiesznie naprawić. Zbiór kukuruzy jest zupełnie stracony, a bawełna wiele ucierpiała. W prowincyi Lagaszie przeszło 60 wsi jest zupełnie zalanych; jeżeli to dalej potrwa, cały dolny Egipt zamieni się w niezmierne jezioro.

— Wiara Mahometa, wstrzymująca w ogólnosci postęp medycyny, szczególniej tamuje kuracyą kobiet, zabraniając im wszelkiego towarzystwa z obcymi mężczyznami. Dla zaradzenia temu, Mehmed-Ali rozkazał kosztem rządu kupić kilka Murzynek i wynuczyć je sztuki lekarskiej. Pojętność ich przewyższyła wszelkie nadzieje. Szczególniej odznaczyła się między nimi Falme, która zachwycała egzaminatorów obszernemi swemi wiadomościami. Wkrótce potem córka Mehmeda-Alego objawiła chęć widzenia Falmy i brania od niej leky anatomii. Falme udała się do pałacu Baszy z preparatami anatomicznymi z wosku, okazała Xiężniczce skład ciała ludzkiego i otrzymała za to hojne dary, uzyskała nad to, za wstawieniem się tejże Xiężniczki tytuł Efendego. Obecnie jest sławną w Kairze, pod imieniem głównego Doktora Falme-Efendi.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNÉJ.

Parostatkem pocztowym *Washington Irving*, który d. 5 b. m. opuścił Boston, otrzymano w Liverpoolu wiadomość, że Jenerał amerykański Kearney opanował Santa-Fé, niedoznawszy wielkiego oporu ze strony załogi, która się cofnęła. Jenerał Kearney wydał natychmiast odezwę, w której w imieniu Stanów Zjednoczonych nadaje sobie tytuł Gubernatora Nowego Meksyku. Główniejsi urzędnicy złożyli przysięgę wierności. Część jego wojska udała się do Kalifornii.

— Parostatek *Hibernia*, który wypłynął z New-Yorku 16 go b. m., przywiózł ważną wiadomość, że miasto Monterey, położone w Nowym Meksyku, poddało się wojsku Amerykańskemu, zostającemu pod wodzą Jenerała Taylor. Jenerał Ampudia, dowódca Meksykański, bronił walecznie miasta, które jest uważane za klucz do Meksyku. Po trzydniowej walce, tak w szanцах, jako i w srodku miasta, Meksykianie otrzymali honorową kapitulacyą, na mocy której 24 go września wyszli z Monterey, z bronią, bagażami i częścią artylleryi. W skutku tej kapitulacyi zawarty został osmiotygodniowy rozejm, pod warunkiem jeżeli oba rządy potwierdzą. Amerykanie stracili 500 ludzi, z których 300 poległo na placu. Straty Meksykianów są mniejsze, bo toczyli walkę na ulicach zabarykadowanych. Obie strony walczyły z największym zapętem. Skoro wiadomość o tém zwycięztwie nadeszła do Washingtonu, rząd przesłał rozkazy Jenerałowi Taylor, aby zerwawszy zawarte zawieszenie broni, popierał wojnę z największą sprężystością i dążył ku stolicy Meksykowi.

ВИЛЬНА. въ Тип. О. Гайхсберга — Поч. позвол. 8-го Ноября 1846 г. Испр. долж. Цевз. и Кав. А. Мухомб.